

jazyka a matematiky zaznamenána nejčastěji také v ICT a vzdělávací oblasti Člověk a jeho svět, výrazně méně byla naopak zaznamenána ve vzdělávací oblasti Člověk a příroda, Člověk a společnost, Umění a kultura a Člověk a zdraví. Individuální vzdělávací program a asistent pedagoga byl využíván nejčastěji v hodinách matematiky a českého jazyka a ve vzdělávací oblasti Člověk a jeho svět a Člověk a svět práce. Použití kompenzačních pomůcek, speciálních učebnic a speciálních učebních pomůcek bylo nejčastější v matematice a českém jazyce.

V mateřských školách bylo nejčastěji využívaným podpůrným opatřením pro děti se SVP vzdělávání podle individuálních vzdělávacích plánů, využití asistentů pedagoga a speciálních metod, forem a prostředků vzdělávání. Méně často byly použity kompenzační pomůcky a speciální učební pomůcky. Uvedená podpůrná opatření vycházejí z doporučení školských poradenských zařízení a odpovídají konkrétním potřebám podporovaných dětí.

Stejně jako v základních školách, i ve středních školách se míra využití podpůrných opatření oproti předchozímu školnímu roku nezměnila. Z podpůrných opatření byla pro vzdělávání žáků se SVP v největší míře využita úprava organizace, obsahu, hodnocení, forem a metod vzdělávání. Vzdělávání podle individuálního vzdělávacího plánu bylo zaznamenáno v necelé desetině hodin, v malé míře byl využit asistent pedagoga, kompenzační pomůcky a speciální učebnice. Podpůrná opatření byla zaznamenána častěji v učebních oborech, což souvisí s vyšším podílem žáků se SVP v těchto oborech vzdělání.

Parametry společného vzdělávání jsou v navštívených hodinách v základních školách mimo výše uvedené činnosti sledovány také prostřednictvím několika oblastí, které se týkají míry zapojení žáků do situací podporujících učení (podpora výkonu žáků a pomoc při obtížích), nebo do situací, které učení naopak omezují (osobnostně ponižující a didakticky nepřijatelné situace).

V hospitovaných hodinách učitelé ve srovnání s předchozím školním rokem častěji podporovali výkon žáků (vyjadřovali důvěru v to, že žáci mohou dostat na ně kladeným učebním nárokům) a poskytovali jim pomoc při obtížích. Mírně častěji se tyto situace týkaly všech žáků, což je z hlediska společného vzdělávání žádoucí. Učitelé podporovali výkon žáků a pomáhali jim při obtížích ve větší míře na 1. stupni.

Osobnostně ponižující a didakticky nepřijatelné situace (tj. situace, kdy se učitel dopouští komunikačních chyb, při kterých porušuje partnerský a respektující přístup, dochází k omezení rozvoje učebních kompetencí především tím, že výuka je chybně didakticky nastavena) se v navštívených hodinách vyskytovaly pouze naprosto okrajově, ve školním roce 2016/2017 se vyskytovaly v ještě nižší míře než ve školním roce předcházejícím. Pokud se ale vyskytly, týkaly se spíše menší části žáků (zejména při komunikačních chybách učitele), což je z hlediska principů společného vzdělávání závažnější, než kdyby se daná situace týkala všech žáků.

Česká školní inspekce také konstatuje, že školám činí potíže zajištění předmětů speciálně pedagogické péče. A to nejen organizačně (zajištění v rámci disponibilních hodin), ale také personálně (zejména pokud dojde k doporučení předmětu speciálně pedagogické péče v průběhu školního roku). Byly např. zaznamenány situace, kdy byla nápravná péče (reedukace) izolována od ostatní výuky, zatímco v „běžných“ hodinách nebyla další podpora pozorována. Nápravná péče tak probíhala odděleně v době vyučování a žáci na ni byli uvolňováni z jiných předmětů (zejména z hudební či výtvarné výchovy). Docházelo také k záměnám předmětů speciálně pedagogické péče a pedagogické intervence, a to i ze strany školských poradenských zařízení.